

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

steriet havde overtaget Sagerne om Efterforskning og Indvinding af Raastoffer i Undergrunden, fik Underretning om, at forskellige Ting tydede paa, at Saltfundet, der er Grundlag for Koncessionen, var et Falsum. Ministeriet lod straks herefter foretage en politimæssig Afhøring af alle de Personer, der paa den ene eller anden Maade havde Kendskab til Sagen, og som kunde afhøres paa det Tidspunkt. Der oplystes herunder, at Ravlins Boringer ved Harte var Rotary-Boringer, det vil sige, at Boret blev drejet rundt ved Maskinkraft. Boret bestod af sammenskruede Borerør, der hver var 30 engelske Fod lange og $5\frac{1}{2}$ Tommer i Diameter; i Borets nederste Ende var der fastgjort en Fiskehalemejsel. Naar man ved Boringen gennem et bestemt Jordlag ønskede at faa paalidelige Boreprøver op, udførte man den paagældende Boring med en Borekærnetager, det vil sige et Rør, der var 5 engelske Fod langt og $2\frac{1}{2}$ Tommer i Diameter, og hvorpaa var skruet et særligt Skærehoved. Kærneapparatet var saa stort, at en Mand ikke kunde samle det alene.

En Kærneboring, altsaa en Boring med Kærnetager, var fastsat til den 13. November 1936, paa hvilken Dag Boringen som sædvanlig skulde begynde Kl. 8. Om denne Boring har Politiet faaet Forklaring af Ravlins danske Driftsleder, efter at denne gennem sin Sagfører havde faaet Løfte om frit Lejde. Da Driftslederen kort før Kl. 8 den nævnte Dag gik ind i Ravlins Skur ved Borestedet, saa han, at Ravlin stod alene derinde i Færd med at slibe et Stykke Salt til mellem Kærnehovedets Fræsere, idet han pressede et aflangt Stykke Salt ind i Skærehovedet. Driftslederen gik uden for et Øjeblik, og da han kom tilbage, saa han, at Ravlin klistrede lidt Ler ind i Kærnerøret. Driftslederen sagde: „Den gaar vist ikke, Ravlin“, men Ravlin reagerede ikke heroverfor. Mod Sædvane satte Ravlin personligt Ventilen paa øverste Led af det indvendige Kærnerør, hvorved det blev umuligt at se gennem Røret og derved sikre sig, at det var tomt. Kærneapparatet blev derefter samlet, inden der endnu var ankommet nogen af de tilsynsførende Geologer til Borestedet. Driftslederen kunde ikke huske, om han selv havde været med til at samle Kærneapparatet. Han havde ikke den paagældende Dag sagt til nogen, hvad han havde iagttaget, og under selve Boringens Udførelse forefaldt der ikke noget særlig bemærkelsesværdigt. Da Boringen var blevet afsluttet om Aftenen, blev Saltet fundet i et af de sidste Stykker af Kærnen af den ene

af de tilsynsførende Geologer, Danmarks geologiske Undersøgelser daværende Direktør, der straks efter Boringens Afslutning foretog en Undersøgelse af Borekærnen. Ravlin har senere over for Driftslederen udtalt: „Glem alt om dette“, hvad Driftslederen opfattede som refererende til Saltfundet. Driftslederen har yderligere forklaret, at Ravlin i Sommeren 1936 over for ham hyppigt havde brugt Utdrykket „at salte Kilden“ og i Forbindelse hermed havde fortalt ham, at man i U.S.A. ofte anvendte kunstige Midler til at fremkalde Resultater ved Boringer. I Oktober Maaned 1936 havde Ravlin bedt ham købe noget Stensalt, og Indkøbet havde han foretaget i Kruuses Materialhandel i Odense. Ravlin, der efter Driftslederens Formodning vistnok havde økonomiske Vanskeligheder, skulde rejse til Amerika midt i November 1936 for at træffe ny Aftale med sine Financiers. Det er senere blevet oplyst, at Ravlin rejste til U.S.A. den 20. November 1936, en Uge efter, at Saltfundet fandt Sted.

Efter Krigens Afslutning bad det af Ministeriet for offentlige Arbejder nedsatte sagkyndige Udvalg til Revision af Undergrundsloven Driftslederen om at give Møde i Udvalget, hvor man anmodede ham om at uddybe sin Forklaring til Politirapporten. Driftslederen tilbagekaldte imidlertid ved denne Lejlighed sin tidligere Forklaring om de nærmere Omstændigheder ved Saltfundet, idet han hævdede, at han havde været udsat for Pression fra tyskorienterede danske Kredse, da han afgav Forklaringen, ligesom han havde frygtet Ubehageligheder fra Gestapo.

Udvalget foranledigede derefter, at Politundersøgelsen blev fortsat. Ved den nye Politundersøgelse blev det imidlertid ikke bekræftet, at Driftslederen havde været udsat for en saadan Pression. Politiet anser det tværtimod for godtgjort, at Driftslederen allerede før Danmarks Besættelse har fortalt nogle Bekendte, at den Saltkærne, der angaves at hidrøre fra Undergrunden ved Harte, var indkøbt i Odense og af Ravlin anbragt i Kærnetagningsapparatet, inden det den 13. November 1936 blev sænket i Jorden.

Ravlins svenske Boremester og hans danske Arbejdere har over for Politiet forklaret, at de alle har haft deres Tvivl om Saltfundets Ægthed. Navnlig forekom det dem mistænkeligt, at Arbejderne Aftenen før Saltfundet ganske mod Sædvane ikke maatte samle Kærneapparatet, herunder selve Kærnetageren. Heller ikke Boremesteren maatte hjælpe til ved Samlingen af